

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Seks komedier

Citation: Holberg, Ludvig: "Seks komedier", i Holberg, Ludvig: *Seks komedier*, udg. af Jens Kr. Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 494.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg14val-shoot-idm139796476139424/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Seks komedier

hed, og efterstræbt Kongen og Kongenavnet; thi kjændes for Ret, at Jeppe enten skal hænges i Reeb, eller kastes for de vilde Dyr, eller allives ved Gift. Hvorimellem han har at vælge.» Her jamrer Jeppe længe forgjæves, som ikke er Umagen værd at anføre, da han i sit frie Valg intet saae, der var værdt at vælge; endelig valgte han Giften, som han ansaae for det mildeste, og drak den i alles Paasyn. Strax begynder han at svimle, saa kom der en Taage for hans Øine, saa kom han fra sin Samling og faldt i Søvn, saa han laae som død.

Nu kom fire stærke Bøddelknægte med Maske for, og opreiste en lav Vippegalge, hvorpaa de alle gave dem om [overfaldt] den arme Jeppe, der af Giften eller Sønnen var som død; de bandt ham nu saaledes, at de slog et Toug om Benene og op til Armene, saa hele Legemet var fastslynget; saa knyttede de et Reeb i, saa at de uden at røre ved Halsen hidsede ham op i Galgen.

Noget efter blev der et ynkeligt Skrig. Vi fore til Vinduerne og saae et Fructimmer, der forbitret rev sig i Haaret, og slog sig for Brystet. Det var en Bondekjærling, den hængte Jeppe's Kone. Thi saasart hun hørte, hendes Mand var kommet i Galgen, løb hun did ude af sig selv, og æskede med højt Skraal sin Mand tilbage. Men da hun nu selv saae ham hængt, saa begyndte hun reent at rase, og fordoblede sit Skraal paa sin Jeppe, og sagde, at nu var hun og hendes Børn først ret ulykkelige, da de havde mistet saadan en Mand og Fader. Han havde været en retskaffen Huusbonde og Ægtefælle, og et Mønster for Bønder; med ham var al Retskaffenhed dræbt. Nu begyndte hun at fordre Liget, siden hun da ikke kunde faae sin Mand igjen.

Med denne rasende Raaben fik hun ikke blot hele Nabolauget i Bevægelse, men hun vækkede endog sin Mand op af sin dybe Søvn (thi andet havde Giften ikke gjort). Nu da Dvalens Taage var fordrevet, begyndte han først at slaae de tunge Øjne op, og da de, som desuden var forgrædte, tillige hang sammen af Søvnklatterne, vilde han gnide dem med Fingeren; men mærkede, han var bagbunden. Han vilde nu reise sig, men blev vaer, at han hang i en Galge. Nu begyndte han at undre sig, hvorledes han var kommet derop efter sin Død. Derpaa saae han sig om, og saae sin Kone hyle paa Jorden. Nu kunde den Døde ikke holde sig længer fra at tale med sin Nille. »Aah! kjære Kone! sagde han: hvor jeg vilde gjerne tale med Dig,